

grues conseqüències en aquest cas però motiu de divisions, de lamentables separacions entre catalans

Aquest esperit de divisió i d'intervisió entre grups enemics tenia molt més grues conseqüències en la vida literària del país. El fet de ser pocs i malvinguts empitjorava la situació dels escriptors catalans dividits subdividits i desparats de les dificultats de ser d'un país on la gent no té gaire afició a llegir ^{i molta a xerrar on} i els pocs que en tenen ^{d'amor a llegir} sovint estofats pels casos massa corrents de l'afany de guany com en el cas del geni forjat per en tígols..

La idea estògan que diu que la unió fa la força no era, al menys en aquella època, aplicable als catalans. Mes avuiot hauriem dit per les pràctiques que veiem i els exemples que oferim, que la desunió fa la

Els ciutadans tenien por. Por de què? ^{o de què?} Por de tot, de tothom. Una por col·lectiva sense nom que es manifestava i sobretot en els individus de mitja edat i encara més en els vells.

~~Potser,~~ ~~la prudència, i avoltes~~ ~~la pr,~~ ~~començar~~ ~~l'aspect~~ ~~dels ciu,~~
 veïnjana ~~assa~~ massa prudents! massa po-
 tadam, més o menys lletraferits d'aquella època. Calia fer-
 se ben veure de dictadors: dictadorets, amb l'esperança - per
 remota que fos, - d'ésser publicat o comentat en una publicació o
 altra. I, sobret, ésser pres en consideració pels ^{editors més importants} ~~organitzadors de~~
~~premses~~ ^{concurssos} literaris quan en front d'una d'aquestes organitzacions, s'hi ~~era~~ mig
 amagava un dictador o dictadoret no diré ~~el~~ prestigi, ^{sinó}
^{sim} ~~pl~~ement, ~~el~~ influent.

Quant a les modestes revistes comercials, ^{escrites en català,} ~~col·labor~~ ni hi ha-
 via tan poques que ~~els~~ ^{qualsevol} ~~lletraferits~~ ^{escriptor català} ~~catalans~~ ^{es} ~~era~~ consideraven
 ben honorats col·laborant - hi de franc. Gràcies ^{al} ~~al~~ ^{l'esperit} ~~relig~~ ^{religiós} ~~socialista~~
 del país - malaltia tan antiga; ^{endèmica} ~~extingible~~ com la le-
 proa - ~~les~~ ^{les} ~~esmentades~~ ^{només} ~~tenien~~ ^{per} ~~permís de~~
^{publicacions} ~~malaltioses~~ poder publicar - les els bisbats, Savint
 els ~~bisbes~~ ^{deixaven} fer als redactors gràcies a la ^(ambientals)
 política d'interès ^{emparraren} i ^{sostenien} ~~propia~~ de les circumstàncies.

la reina d'Egipte que era, com tots sabem
 (només els genis desatien l'opinió del món)

En Sèneca improvisat genial novel·lista, sentia el culte de
 la gran i gloriosa terra d'Egipte, s'ença que havia vist a
 la pantalla la ~~Herat~~^{Mr} Taylor jugant amb el cor i les vides
 de Cesar i d'Antoni amb el nostre embetornat (per error
^{antològic i} geogràfic) propi dels abalotats nordamericans que la suposa-
 ven de raça egiptea, la bella actriu havia entrat on el
 cor d'en Sèneca i amb ella tot Egipte. En Sèneca a la Terra
 dels faraons no hi havia estat més que a través del cèlebre
 film protagonitzat per la Taylor. Corre cuita si havia fet
 una cultura adquirida superficialment en les paelles del
L'arusa Il·lustré completada amb les velles endergues llença
 des pels grans marçgers La Fayette de París. La moda, ja del
 tot superada i oblidada ^{havia} ~~estat~~ correguda pel nom de "Tu-
 tencamen". ~~A més a més~~ A un cert moment ~~les grans balla-
 rines evolucionaven en un estudi de Tutencamen~~. La gran don

celebre don-

Sarina catalana Auea de Serra importatitzada pels sub-
tilíssims redactors del Be negre tenia un estudi estil tuten-
cament on ~~la~~ l'efings de Cleops ~~importada directament~~
fabricada i importada directament en gran secret de
fàbrica dels tallers de Netilly, ^{sur Seine} presidia l'estudi de l'Auea
de Serra, dissimulava una quasi secreta porteta on ara ides
's'equilaven els invitats ~~propis~~ ^{el groller} escollits. La gent d'aquella èp
'època preterien que darrera ~~la~~ ~~bandolera~~ de cartó el tel
decorat de cartó, hom hi furnava ^{opi o altres} ~~proscia~~ ^{desques} més o menys ejiç
d'aquell ~~loc~~ ^{secret i entres!}

cies. La Els invitats no iniciats en eixir ^{(movament a l'illu}
^{menat estudi on} ^{si solia} ^{executavak} ^{la} ^{dansa} dels ^{vels} ^{no} ^{sempre}
^{menys} ^{ho} ^{feien} ^{amb} ^{descompostat} ^{essentials} ^{et} ⁿⁱ ^{un} ^{més} ⁿⁱ ^{un} ^{requis} ^{de} ^{llur} ^{equilibri}. Hom atribuïa al poder màgic de Tu-

tencament la mena d'embriagaessa sobrenatural que feia cavre
en oxins ejiçis o en braços ^{menys} ^o ^{goms} ^o ^{algunes} ^{del} ^{els} ^{invitats} de ta
celebre ballarina catalana, aquelles dones distingides, equi-
rituals --- i malgrat tot, en aparença, més o menys
drogadel, constituïen la nota diem-ne picant de les
celebres sessions de dansa de l'Auea de Serra que nuire

Carles Genover i Huguet
Plaça de Catalunya,
edifici Catalunya, 3 A

GIRONA, 3 de febrer de 1.973

Sra. Aurora Bertrana
Barcelona.-

Distingida senyora,

Estic realitzant un treball sobre els Jocs Florals de Girona, que com sabeu s'hi celebraren des de 1903 fins cap als anys 35 ó 36, sense comptar la restauració oficial dels mateixos, en els anys 40-50.

Si no m'equivoco, l'any 1907 en fóreu la Regina de la Festa. Per altra banda, el vostre pare en fou un dels principals promotors, formà part de la Junta Directiva i del Jurat Qualificador diverses vegades, i hi obtingué diversos premis. Em penso, doncs, que sou una persona adequada per a donar-me informació sobre aquests Jocs Florals. Tot i la vostra curta edat quan en vau ser Reina, suposo que a través del vostre pare en podeu estar informada.

En aquest sentit, doncs, us agrairia molt totes les dades o orientacions que em poguéssiu donar. Disposo de la majoria de Consistoris publicats. A part d'informació vostra, si sabéssiu algun lloc (llibre, revista, persona) on hi poguéssiu trobar alguna cosa, em faríeu un gran favor.

Una cosa que m'interessaria molt és l'ambient que es respirava en els Jocs Florals. En certa manera, si és possible, aspiro a fer una mena de sociologia dels Jocs Florals. Si hi vau ser present en alguna ocasió, penso que us serà fàcil recordar-ho.

Espero les vostres notícies. Per endavant, moltes mercès. Atentament i cordialment,

sembla

a Catalunya

(que la convocatòria no demanava, Però si no hi havia diaris redactats en llengua ~~local~~ ^{ver-nacle} lògic és que la convocatòria fos feta en cas-tellà, llengua que tots els poetes i prosadors del país practicaven obligatòriament en llurs fei-

~~nes quotidianes. Renunciar a aquestes activitats; No acceptar aquesta obligació hauria estat condem-
nat a ser condemnat la família, a l'isolament i a la inanió. Cap lletra ferit feralese no s'havia amb cor.
Un petit nombre ho havia probat. No llegien, ni escriu-
ien, ni passaven per el cot i martir
Alguns, en això de fer-se pasaven per més que
Ni els del grup A, considerat el dels pures, ni els del grup B, tin-
heros i martirs, ni tenien la mà benida
suts per impurs dels del grup A.~~

~~Alguns tractaven de representar el paper d'heros i
de martirs. Comptaven amb una colla de babaus sem-
pre disposats a admirar-los. Però la gent sa-
via, que el hora heroica d'aquesta mena de
martires havia passat. Un lletraferit flava
lesc normal, podia presidir uns jocs Florals a Barranquill~~